HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

יכול אף מצורע. לא יקיף ת"ל רשאו[ה]: [ו]**יכול אף נזיר מצורע.** כשנטהר מצרעתו בתוך ימי נזירותו לא יעביר תער על ראשו: **מאי לאו תנאי היא.** דלמ"ד דהתם רשאו דכתיב במצורע לא אתיא [ז]אלא למידחי לא תעשה דנזיר דלא יעבור תער על ראשו קסבר משום לאו דהקפה לא צריך (ג) דאילו מצורע קעביד הקפת כל הראש דשריא דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה וכי קאמר קרא למידחי [ז]את לא תעשה ועשה דנזיר עשה קדוש יהיה גדל פרע[ו]: **ואידך.** דמצריך [ז] משום לא תקיפו[ו] קסבר דהקפת כל הראש שמה הקפה: **לא דכ"ע לאו שמה הקפה.** ומאן דאמר [ה]לא (ד) מורשאו גבי נזיר ניחא ומאן דאמר לא גבי הקפה לאו משום דהיכא דמגלח והדר מקיף [ו]דהא לא איצטריך קרא למישרי משום דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה אלא כי איצטריך קרא דמקיף בריש והדר מגלח: **ומי כתיב קרא הכי.** כלומר דכיון דאילו מגלח כוליה בחד זימנא לא מיחייב משום דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה מי קא כתביה רחמנא לקרא דאי עביד דרך איסור דמקיף [ז]והדר מגלח לא מיחייב והא שביר עדיף דליגלח כוליה דקא מוקים עשה דמצורע ולא קא עבר על לאו דלא תקיפו דהכי עדיף טפי כדריש לקיש דאמר כל מקום שאתה מוצא עשה כגון גדילים תעשה לך[ח] ולא תעשה לא תלבש שעטנז (ט) [ט] לקיים את שניהן דלטלית של צמר ולטלית של פשתן לא יעבור